

**Громадська організація
«Львівська фундація суспільних наук»**

**ЗБІРНИК ТЕЗ НАУКОВИХ РОБІТ
учасників міжнародної
науково-практичної конференції**

**«СУСПІЛЬНІ НАУКИ: ІСТОРІЯ, СУЧАСНИЙ
СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ ДОСЛІДЖЕНЬ»**

6–7 липня 2018 р.

**Львів
2018**

УДК 30(063)
С 91

С 91 Суспільні науки: історія, сучасний стан та перспективи досліджень: Матеріали міжнародної науково-практичної конференції (м. Львів, 6–7 липня 2018 року). – Львів : ГО «Львівська фундація суспільних наук», 2018. – 112 с.

Організатори конференції не завжди поділяють думку учасників. У збірнику максимально точно відображається орфографія та пунктуація, запропонована учасниками.

Усі матеріали подаються в авторській редакції.

УДК 30(063)

© Автори статей, 2018
© Львівська фундація суспільних наук, 2018

Список літератури:

1. Коннертон П. Як суспільства пам'ятають [Електронний ресурс] / Пер. з англ. С. Шліпченко. – Зміна парадигми. – К.: Ніка-Центр, 2004. – 184 с. – Режим доступу: <http://litopys.org.ua/connert/conn.htm>.
2. Соціальне конструювання реальності і історія повсякденності [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ст.: http://history.org.ua/JournALL/jittia/jittia_2010_1_1/9.pdf.
3. Студія живої історії [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://insha-osvita.org/portfolio/live-history-workshop/>.
4. Територія терору [Електронний ресурс]. – Очевидці. – 2013. – Режим доступу: <http://territoryterror.org.ua/uk/witnesses/>.
5. Memory of nations. [Digital source] [<http://www.pametnaroda.cz/>].

Стадніченко О. І.

*кандидат політичних наук,
доцент кафедри реклами
та зв'язків з громадськістю*

Київський університет імені Бориса Грінченка
м. Київ, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ІМІДЖУ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ В УКРАЇНІ

Новітні інформаційні і політичні виклики, що постали перед Україною, світові глобалізаційні процеси і прагнення до стандартів європейської спільноти потребують високопрофесійного керівництва, здатного забезпечити стабільний державний розвиток, ефективну економіку та соціальний розвиток. Важливе місце в цьому процесі

посідає довіра громадян до органів влади, адже легітимність виступає найважливішим принципом функціонування влади. Все це спонукає до вивчення світового досвіду формування позитивного іміджу публічних інституцій задля вироблення власних моделей, які відповідають специфіці нашої держави.

Створення іміджу є невід'ємною частиною існування кожної установи та організації. Незалежно від того, чи це міжнародний трест або державна установа, чіткий імідж необхідний для спілкування з громадянами, клієнтами і численними складовими цієї організації. Вдало сформований імідж запам'ятовується і закріплюється у свідомості цільової аудиторії. Це своєрідний сигнал до позитивного сприйняття самої установи і через це – найефективнішим видом повідомлення, спроможним подолати фільтри недовіри, характерної для масової свідомості. Процес творення іміджу є результатом довготривалої роботи професіоналів з маркетингу, дизайну, психології, лінгвістики і реклами, PR-фахівців.

Що стосується іміджу державної служби в Україні, то перш за все зазначимо, що негативне ставлення до державної влади, низький рівень довіри до її інститутів сформувалися в українському суспільстві історично. Тривалий час сама держава та її установи у свідомості населення України уособлювались із чужинцями, і подібне сприйняття влади і нині значною мірою визначає ставлення українців до установ влади. І сьогодні рейтинг антидовіри українців виглядає наступним чином: найбільше не довіряють українці Президенту – 68,2% респондентів, Уряду – 73,1%, Верховній Раді – 80,7% [1].

Низький рівень довіри громадськості до різних гілок влади, а також державних службовців, як носіїв цієї влади, що спостерігається в Україні, пов'язаний також із втратою посадовцями моральних принципів і цінностей. Для визначення психологічно-емоційного навантаження слова «державний службовець» серед українців було

проведено вільний асоціативний експеримент. Групі респондентів запропонували написати асоціації до терміну «державний службовець», але щоб уникнути роздумів час обмежувався 10 секундами. Отже, державний службовець в українців асоціюється з такими словами, як багатий, бюрократ, влада, гроші, хабарництво, держава, депутат, керівник, краватка... В цілому, 52% асоціацій належали до нейтрального забарвлення і 37% – до негативного і лише 2% мали позитивне забарвлення [2].

Дослідження думки самих державних службовців щодо найважливіших рис при здійсненні професійних обов'язків демонструє, що такими вони називають коректність, порядність, відданість справі і об'єктивність. При цьому, соціальній орієнтації (або ж відстоюванні інтересів людей) особливої уваги ними не надається. Натомість українці в «ідеальному держслужбовці» хочуть бачити саме соціальний перелік характеристик: фахівець, який шукає шляхи вирішення проблеми, а не відмови (74%), справжній фахівець (74%), з повагою ставиться до громадян (73%), відповідальний і доброчесний (70%) [3]. Таким чином, більшість опитаних респондентів першочерговим завданням задля зміни думки щодо державних службовців вважають розвиток їх професійної культури і моральності, професіоналізм і доброчесність.

Отже, дотримання ділового етикету і орієнтація на соціальні цінності є невід'ємним чинником ефективного функціонування і розвитку державних установ, врахування якого створює передумови для позитивних результатів у розбудові їх позитивного іміджу.

Необхідно також відзначити, що неможливо створити позитивний імідж без грамотно вибудованої комунікації. Комунікація – це основа суспільства і суспільних відносин, що є полем взаємодії різних груп інтересів. Звідси виникає прагнення і практика перетворення комунікаційних процесів в інститут соціального контролю з вико-

ристанням розгалуженої системи мас-медіа для ефективного комунікативного впливу на аудиторію. Структури державної влади в умовах інформаційного суспільства повинні максимально використовувати весь ресурсний потенціал засобів масової комунікації в процесі формування як свого позитивного іміджу, так і репутації.

Процес формування позитивного іміджу державних службовців і влади як такої повинен здійснюватися поступово, цілеспрямовано і постійно. Піскунова Т. Н. зазначає, що підставами для формування позитивного іміджу організації і довіри до неї служать наступні узагальнені уявлення про: якість діяльності, рівень комфортності діяльності ціни послуг, особи керівника і його команди, характеристиках персоналу та зовнішній атрибутиці [4]. На думку фахівців, позитивних характеристик іміджу органів влади може надати їх «презентація» суспільству як компетентних структур, укомплектованих професіоналами, людьми знаючими, інноваційно мислячими, і такими, що мають досвід практичної ефективної діяльності у сферах, пов'язаних або близьких до того чи іншого державного органу.

Професійна компетентність, кваліфікаційні можливості, мотивація діяльності, соціально-демографічні і фізичні дані, ціннісні орієнтири, культура, манера поведінки, зовнішній вигляд державного службовця у поєднанні з внутрішнім кодексом установи, діловим етикетом створюють цілісний образ державної установи. Саме цілісність такої системи сприяє позитивному позиціонуванню установи як лідера громадської довіри, дозволяє команді держслужбовців ефективно здійснювати суспільні, економічні та політичні перетворення в державі.

Саме за таких умов марш державних службовців України набуде нового змісту і звучання:

«Ми Державні службовці країни,
Серце, розум, надійне плече,

Ми обличчя твоє, Україна...» [5].

Відомий американський учений Джон Честер визначив таку формулу успішного іміджу: « Вчинок і Відповідна реакція + Інтерпретація і Комунікація =Репутація та Імідж». Таким чином, головним інструментом і першим кроком, дійсно здатним створити у населення позитивний імідж владних структур, є так звана «політика реальних справ», тобто ефективна діяльність самих державних органів, повноцінне виконання ними своїх владних функцій в інтересах всього українського населення.

Отже, проблема формування іміджу й ефективності діяльності державної служби безпосередньо пов'язана з їх соціальною спрямованістю, зі здатністю враховувати і вирішувати інтереси населення, що неможливо без таких якостей, які визначені європейськими експертами: порядність, соціальна орієнтація, вміння аналізувати та об'єктивність.

Список літератури:

1. Рейтинг довіри українців. Дані соціопитування. – Режим доступу: <http://www.reforms.censor.net.ua>.
2. Засекіна Л.В. Психолінгвістична діагностика: навч. посібник. – Луцьк: РРВ «Вежа» Волин. Нац. ун-ту ім. Лесі Українки, 2008. – 188 с.
3. Верех С.М. Етика поведінки державних службовців. – Режим доступу: kds.org.ua/blog/etica-povedinki-derzavnych-sluzhbovtziv.
4. Мельничук Я. Імідж державних службовців // Буковинський вісник державної служби та місцевого самоврядування. – № 1 / 2011.
5. Толстоухов А. Марш державних службовців України. – Режим доступу: <https://tsn.ua/ukraine/tolstouhov-napysav-marsh>.